

חַת־ת לַיּוֹם חֲמִישִׁי פְּרֻשֵׁת וַיְגִשׁ יוֹם הַבְּהִיר ה' טבת, ה'תשפ"ב

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִישׁ / חֲמִישִׁי

היום בחמש לומדים את שמות משפחת יעקב שירדו למצרים.

התורה מונה את שמות כל בני יעקב שבאו אתו למצרים. אם נספור אותם נגלה שיש 66 אנשים. יחד עם יוסף, ושני בניו ויוכבד (שנולדה בין החומות בפניסה למצרים) הגענו ל-70 נפש. כלם כמובן, מאמינים בה'.

בירידתם לגלות, המשפחה של יעקב מתחילה לסייע ל-70 אמות העולם להיות טובים יותר. ברגע של יעקב היו 70 נפש במשפחה, הוא היה מוכן להתחיל בתפקידו החדש

תהלים / יום ה' לחדש פרקים כ"ט- ל"ד

בפרק האחרון בתהלים של היום, דוד המלך אומר לנו "סור מרע ועשה טוב, בקש שלום ורדפהו" - התרחקו מהרע, עשו טוב, והשתדלו להשפין שלום.

הבעל שם טוב מסביר, שבכל דבר גשמי בעולם ישנו חלק שהוא טוב, וחלק שהוא רע.

החלק הרע אלו הם הרגשות והתאוה שיש לאדם לדברים האלו.

החלק הטוב הוא החיות של ה' שאנחנו מקבלים מהגשמיות.

זה מה שנאמר בתהלים, סור- התרחק מהחלק של הרע/ תאוה, וחפש את החלק הטוב, את החיות מה'.

אז צריך לעשות שלום בין הגשמיות והרוחניות (החיות של ה') כך נרגיש את החיות של ה' אפילו באשור משתמשים בגשמיות.

שמו של ספר התניא הוא "ספר של בינונים" המראה לבינוני כיצד הוא יכול לעבד את ה' בראוי. כדי ללמד איך לעבד את ה', קודם כל צריך להבין מהי הנשמה שלנו. קודם אמרנו שלכל יהודי ישנם שתי נפשות: הנפש הבהמית (שעשויה מארבעת היסודות) והנפש האלקית (שאמרנו שיש לה עשר כוחות ושלושה לבושים כדי להשתמש בכוחות האלו)

עכשיו האדמו"ר הזקן חוזר לנפש הראשונה, ומסביר שהנפש הזו גם לה יש עשר כוחות של הנפש הבהמית ושלושה לבושים של הנפש הבהמית.

(זהו דבר הגיוני, שכן ישנו פסוק שאומר "זה לעמת זה עשה אלקים" - כל דבר בקדשה יש לו דבר תואם בקלפה. כדי שתהיה לנו יכלת לבחור במה שה' רוצה וה' יתן לנו שכר. אם לא יהיה שום דבר קשה בנוגע לקדושה, לא תהיה שום סבה לתת לנו שכר. אם נסתכל סביבנו בעולם, נראה הרבה דברים שנותנים הרבה עזרה לקדושה אבל יכולים גם לשמש חזק לקלפה (האינטרנט הוא דגמה טובה לכך) גם בתוך כל אחד מאתנו, כשישנו כח של קדושה, נמצא כח שתואם לו בקלפה).

בדיוק כמו שלנשמה יש שכל, לנפש הבהמית גם יש את השכל - הדברים שהיא חושבת שגורמים לה לחשב בדרך מסוימת, למשל אם מישהו חושב שהוא צריך את מכונית מכבי האש שלו, הוא מאוד יכעס אם ילד אחר יקח אותה ממנו! או אם מישהו חושב שהוא רק צריך לשחק בבית, הוא יתעצל ולא ינקה שום דבר.

הרגשות האלה הם המדות. כוחות הנשמה של הנפש הבהמית.

וכל דבר שאדם עושה או אומר שלא מיחדים כדי לעבד את ה' הוא בעצם עושה מה שאותם עשר כוחות של הנפש הבהמית אומרים לו לעשות.

היום יום / ה' טבת

ישנה מחלקת בגמרא מה נעלה יותר, תלמוד או מעשה. הגמרא מסיימת במסקנה שגדול תלמוד שמביא לידי מעשה וגורם לאדם לעשות. אבל זה רק בימינו. כאשר משיח יבוא הדבר העקרי יהיה המעשה - קיום המצוות. הגמרא תהיה קיימת כדי ללמד אותנו עד כמה מיחדות המצוות.

בגמרא משתמשת בשכלו של האדם. אדם צריך לעמל כדי להבין את מילות התורה. מעשה - משתמשים בלב. אדם צריך להשתמש ברגשותיו כדי לקיים את המצוות אפילו כאשר הוא לא רוצה, ולקיים אותם בראוי בתמימות.

כאשר משיח יבוא, נראה כמה מיחד להאמין בה' ולעבד אותו מתוך תמימות וכנות. נעריך כיצד כלם מאמינים מתוך אמונה טהורה בה' ובמצוותיו.

למוד ושקידה בגמרא, אפילו בדרגה הגבוהה יותר של הבנה, יש לה גבולות. אולם אמונה (הודאה) היא תחושה שאין לה גבולות ומביאה את האדם לקבל עול לקיום רצון ה' וזהו רגש ללא גבול.

מלך המשיח יעזר לנו להעריך את כחה של האמונה ושל מסירות הנפש כיון שהם מובילים את האדם לעשות בדיוק את מה שה' רוצה שיעשה בכונה ובהרגשה.

ספר המצוות / מצוות לא תעשה קי"ז, עשה נ"ה, לא תעשה קט"ו, קט"ז

היום חוזרים על אחת המצוות מאתמול

1. **מצות עשה קי"ד** - אסור לגזז את הצמר של הכבשים או החיות האחרות שמוקדשות לקרבן.

לומדים גם עוד שלוש מצוות על קרבן פסח, היות ומתחילים את ההלכות האלו היום:

1. **מצות עשה נ"ה** - מצוה לכל יהודי להביא, (או להיות חלק מקבוצה שמביאה) קרבן פסח בערב פסח.

2. **מצות לא תעשה קט"ו** - אסור להביא קרבן פסח אם עדין יש חמץ בביתנו.

3. **מצות לא תעשה קט"ז** - שורפים את השומן של קרבן פסח על המזבח לפני יום המחרת. אסור להשאיר אותו לילה שלם שכן אז יהיה מאחר מדי להשרף.

רמב"ם / הלכות מעילה פרק ח' הלכות קרבן פסח פרקים א', ב'

היום לומדים את הפרק האחרון מדיני מעילה - וזהו גם הפרק האחרון של ספר עבודה.

פרק ח' - לומדים על אנשים שעובדים תוך שמוש בהקדש למשל חקלאים, בנאים או כהנים. לומדים כיצד יש להשתמש בדברים אלו - לנהג בהם כבוד מיוחד.

הרמב"ם מסיים בלקח חשוב - צריך להיות זהיר בקיום המצוות, אפילו מצוות שהם חקים - מצוות שאיננו מבינים אותם.

בהלכה זו מסיימים את הספר השמיני ברמב"ם. בעת נתחיל את הספר התשיעי שנקרא ספר קרבנות. הספר הזה ילמד אותנו אודות קרבנות ספציפיים.

סדרת ההלכות הראשונה עוסקת בנושא קרבן פסח. בעשרת הפרקים האלה, הרמב"ם ילמד 16 מצוות הקשורות לקרבן פסח. רק ארבע מתוכן הן מצוות עשה. כל היתר הן מצוות לא תעשה, שעלינו להזהר ולא לעשות. ונלמד אותם בעזרת ה' בספר המצוות.

פרק א' - בפרק הזה לומדים תשובות לשאלות - מה? היכן? מתי? ואיך? על קרבן פסח. הרמב"ם בדרך כלל לא עונה על השאלה מדוע? התשובות עליה כתבות כבר בהרבה מקומות אחרים בתורה.

פרק ב' - בפרק הזה לומדים את התשובה לשאלה מי? - מי מקריב קרבן פסח, ועל אכילתו יחד בקבוצה.

זרכי החסידות / חג חסידי-ה' טבת

השנה מציינים 32 ל"ב שנים מאז "דיין נצח" תשמ"ז- תשע"ט

הרבי הכריז שיום זה יהיה "יום סגולה ועת רצון" יום שימלא בכחות ובאפשרויות של קדשה.

בנדאי שמעתם את הספור של ה' טבת פעמים רבות. אולם בדברי הכתוב "והימים האלה נזכרים ונעשים" באשר מקדישים זמן ביום זה לזכר מה ארע, הספור קורה שוב ברוחניות.

(תוכלו לצפות בחלק מהתיעוד של חברת ג'ים על ה' טבת בכתבת <http://chabad.org/2807371>)

הענין הוא על כך שאדם החליט שיש לו את הזכות לקחת דברים ששייכים לרבי, ושהרבי חס ושלום לא אחראי והוא יכול לעשות מה שהוא רוצה.

בבית המשפט התברר לכלם (אפילו לגויים!) שהרבי אחראי על כל דבר שתופס מקום בחיים של החסידים וכלם צריכים ללכת אחרי מה שהרבי אומר לנו.

הנה הספור מהמדרש, שהרבי נהג לתאר בו את מה שקרה ברוחניות:

בזמן הגמרא, היתה קבוצה של יהודים שחיו בעיירה. יום אחד רוח טובה (כמו מלאך טוב) באה לאמורא שחי בעיירה הזו. הרוח אמרה לו שיש נהר לא רחוק מהעיירה, ושתמיד הרוח שומרת ומגינה שלא יקרה שום דבר רע ליהודי העיירה מהנהר.

עכשיו, אמרה הרוח, היא שמעה שרוח רעה (מלאך רע) מגיע לעיירה בזמן מסים ורוצה חס ושלום לעשות דברים לא טובים לאנשי העיירה.

האמורא שאל את הרוח: "מה את רוצה שנעשה בענין?"

הרוח ענתה לו אני מציעה שכל אנשי העיירה יקחו כלי בניה ועבודה, יבואו בזמן הסכנה לנהר, יתחילו לעשות רעש ולדפק בכל הכח ולצעק: "דידן נצח".

האמורא פעל על פי עצתה של הרוח, ובזמן שהרוח מסרה, הם כלם הלכו לנהר, דפקו בכל הכח בכלים שלהם וצעקו בקול **דידן נצח**. אחרי כל הרעש שהם עשו הם ראו פתם של דם בנהר. זה היה סימן שהרוח הרעה אבדה את החיות שלה (כיון שדם זה חיות, אנחנו יודעים את זה מהתנ"א!) והיהודים במקום נצלו.

הרבי מסביר, שכך הדבר לגבי היצר הטוב והיצר הרע שלנו. היצר הרע רוצה שנתעלם מהעבודה שה' נתן לנו את הרבי כדי לומר לנו איך להתנהג. וזה מסכן לכל היהודים. כשאנחנו הולכים עם חיות וצועקים על היצר הרע שלנו "דידן נצח" – היצר הטוב ינצח! אז נראה כיצד היצר הרע יאבד את החיות שלו, ונביא את המשיח.